Maria Tyszkiewicz, Motyl

porzucili mnie
tu gdzie wszytko rzucają
słowa-śmieci wędrują z ust do us

opuścili niebo i ziemie
i zadumę ze snów
w domu dusz zamieszkał strach

zadeptane barwy kwiatów stóp
i miliony pszczół i las
na pustyni pustych fraz

milczę ptaków
głos i sów huk
zaniemówił dziki świat
wyginało tyle nas

Motyl
Motyl
wiekuisty czas ma niewielki wpływ
ile jeszcze lat nam zostało żyć?

* Lyric Video